

Soudce první vyhověl návrhu tomu jen potud, že dal poznamenati zánik práv zástavních v knize pozemkové, v ostatním jej zamítl.

O d ů v o d n ě n í.

§ 12. odst. 1. konk. ř. obsahuje ohledně zániku práv na oddělení, exekucí k uspokojení neb k zajištění nabytých, předpis rázu materialního práva. Zánik ten není však konečným a bezvýjimečným, neboť zaniklá práva opět ožijou, zruší-li se konkurs podle § 166. konk. ř. Jest tedy nutno, aby práva tato prozatím aspoň formálně byla zachována a jak z knihy pozemkové, tak ze spisů exekučních byla zřejma, poněvadž jejich zrušení a výmaz měl by účinky, které jim zatím přiznány býti nemohou. Tím, že aspoň formální jejich platnost se udrží, žádnému, tedy také ne konkursní podstatě škoda nevzejde; tomu zabráňují další odstavce (2. a 3.) téhož §u 12. konk. ř., jmenovitě třetí, že, byl-li při zpeněžení provedeném po zavedení konkursu docílen výtěžek, část připadá na takové právo na oddělení, bude pojata do konkursní podstaty. Aby pak ohledně knih pozemkových hájena byla publica fides, není na závadu, by aspoň takový zánik byl při knihovně zajištěném právu zástavním způsobem knihovní poznámky vyznačen.

Na rekursy vym. věřitele, povolením poznámky stíženého, a konk. správce druhá stolice tento zamítl, prvému vyhověla a výmaz povolené poznámky zařídila,

n e b o ť

ani této třeba není, uváží-li se, že se zavedení konk. řízení poznamenává ve veřejné knize u nemovitostí a pohledávek úpadcových (§ 76. konk. ř.), tak že tímto důvěra v knihy veřejné dostatečně chráněna jest a nikdo se neznalostí pravého stavu věci omlouvat nemůže. Ani praktické potřeby k takému vyznačení není, poněvadž předpisy § 12. konk. ř. chrání všestranně zájmy jak dotyčného věřitele, tak i konk. podstaty.

Třetí stolice nevyhověla dovolací stížnosti konk. správce, kterýž alespoň povolení poznámky knihovní uhájiti chtěl, s poukazem na správné důvody usnesení obou nižších soudů.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 4. května 1915,

č. j. $\frac{\text{Rv I 43/15}}{1}$.)

Flieder.

Jaké útraty přísluší opatrovníku nezvěstného, ustanovenému pro doručení knihovních usnesení.

Ve příčinně knihovního provedení okresní silnice z T. do Č. jdoucí, ustanoven byl k podnětu starosty zastupitelského okresu

advokát Dr. Ch. opatrovníkem nezvěstné M. T. Žádost Dra. Ch., aby jemu přisouzeny byly proti zastupitelskému okresu T. útraty s opatrovnictvím spojené, byla prvou instancí zamítnuta s odůvodněním, že § 10. c. ř. s. vztahuje se jen na řízení sporné a že ani dle §u 282. ob. z. obč. nelze žádosti vyhověti, protože byl v tomto případě opatrovník zřízen ku přijetí výměru knihovního, tedy nikoliv pro záležitosti, jež toto zákonné ustanovení má na zřeteli.

Rekursu opatrovníka c. k. vrchní zemský soud v Praze nevyhověl proto, že rekurent byl zřízen za opatrovníka nezvěstné účastnice v řízení knihovním, tudíž nesporném, a to dle dekretu jemu doručeného výslovně na její nebezpečí a náklady. V řízení nesporném však nelze užiti ustanovení § 10. a 118. c. ř. s. pouze pro řízení sporné vydaných. A opatrovník soudně zřízený jest tu úředně jmenovaným zmocněncem strany, k hájení jejichž zájmů byl ustanoven, a jeho nárok na náhradu může správně býti posuzován toliko ve smyslu §u 1014. ob. z. obč., pokud se týče podle toho, co týž zákon ve příčině opatrovnictví v §§ 270., 282. a 267. o odměně opatrovníkově předpisuje, tedy pokaždé jen vůči straně, za kterou a pro kterou jednal.

Usnesení c. k. vrchního soudu zemského v království Českém ze dne 8. května 1915, č. j. R IV 209/15/9.*)

JUDr. Rudolf Teltšík, Tábor.

Přehled rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu v jiných časopisech uveřejněných:

Právník = P. — Právníké Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Juristische Blätter = J. B. — Gerichtshalle = G. H. — Notariatszeitung = N. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Österreichisches Zentralblatt für die juristische Praxis = Z. Bl. — Österreichische Zeitschrift für Strafrecht = Z. Str. — Evidenzblatt für österreichische Gesetzgebung und Rechtsprechung = E. Bl. — Eisenb. R. = Österreichische Zeitschrift für Eisenbahnrecht. — Zpr. = Zprávy spolku českých advokátů v král. Českém v Praze. — Připojená čísla znamenají ročník a stránku přísl. časop., u min. věstn. běžná čísla rozhodnutí a u E. Bl. ročník a číslo sešitu. — m. n. = minist. nařízení; ř. = říšský zákonník číslo; z. = zemský zákonník číslo; v. = věstník min. spravedlnosti číslo; letopočty z tohoto a minulého století uvedeny jsou dvěma posledními ciframi arab., měsíce pak ciframi římskými.

I. Ve věcech civilních.

A. Z práva občanského.

§ 7. obč. zák. Přirozenými zásadami právními nelze rozuměti nějaké neexistující právo rozumové, nýbrž právní vědomí národa.

*) V opačném smyslu zní usnesení uveřejněné v Právniku ročník 1915 č. 3. Pozn. zas.